

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.333 van 28 maart 2002
in de zaak A. 70.932/VII-14.628.**

In zake : de stad AALST

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

tussenkommende partij :

Emiel BOEYKENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad AALST op 11 september 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 juli 1996 waarbij aan Emiel BOEYKENS, Klarhaagstraat 21 te 9310 Aalst-Meldert een milieuvergunning wordt verleend voor het wijzigen en toevoegen van een landbouwbedrijf, gelegen op de percelen, kadastraal bekend onder afdeling 10, sectie D, nrs. 110/M/2 en 110/L/2;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 17 februari 1997;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1997 die de tussenkomst van Emiel BOEYKENS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 januari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Juridisch Adviseur L. DE MOOR, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. VIAENE die, loco Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 15 november 1995 dient Emiel BOEYKENS, tussenkomende partij, bij de stad Aalst een milieuvergunningsaanvraag in voor het “houden van 20 zuigkoeien en 25 mestkalveren in een open loopstal gelegen in het landschappelijk waardevol landbouwgebied” (rubriek 9.5.c.1) en het “stapelen van 200 m³ dierlijk mest in de loopstal” (rubriek 28.2.c.1).

De stal zou gelegen zijn aan de Klarhaagstraat te Meldert-Aalst, op de kadastrale percelen afdeling 10, sectie D, perceelnummers 110/L/2 en 110/M/2.

Bij het voorwerp van de aanvraag wordt aangekruist : “de exploitatie van een nieuwe inrichting”.

Uit de vergunningsaanvraag blijkt dat voor de inrichting een bouwvergunning vereist is en dat de bestendige deputatie op 14 september 1995 een bouwvergunning verleende voor het bouwen van een stal en een bedrijfswoning.

De aanvrager maakt in het aanvraagformulier geen melding van vroeger verleende exploitatie- of milieuvergunningen en voegt ook geen afschrift van zulke vergunningen bij.

Bij de aanvraag is geen situeringsplan van de geplande inrichting t.o.v. de aanpalende percelen bijgevoegd, en uit geen enkel plan, noch uit enig ander bij de vergunningsaanvraag gevoegd document blijkt dat de tussenkomende partij reeds een rundveehouderij, gelegen aan de Klarhaagstraat te Meldert, zou exploiteren.

1.2. In het kader van het openbaar onderzoek wordt één schriftelijk bezwaar ingediend. Daarin leest men onder meer dat de aanvraag een manoeuvre zou zijn van Emiel BOEYKENS om een woning te kunnen bouwen voor zijn

dochter in een zone die er niet voor bestemd is, en waarvoor hij reeds vroegere aanvragen heeft gedaan, wat hem meerdere malen is geweigerd.

De nieuwe boerderij zou volgens de indiener van het bezwaar een uitzonderlijk mooi landschap aantasten, de stal in betonplaten zal in de onmiddellijke omgeving van het beschermd “Faluintjesgebied” komen te liggen, wat het uitzicht van gans de omgeving zal schaden.

1.3. In het kader van de vergunningsaanvraag worden in eerste aanleg adviezen uitgebracht die ongunstig zijn, behalve het advies van de dienst landbouw dat gunstig is.

In het advies van de dienst leefmilieu van de stad Aalst leest men bij “vorige exploitatievergunningen” :

“Aktename van het College van Burgemeester en Schepenen van 16 november 1978 waarmee aan de heer BOEYKENS Emiel een vergunning afgeleverd werd voor een termijn van 30 jaar tot 16.11.2008 voor het exploiteren van een veebedrijf omvattende 10 melkkoeien, 4 runderen en 1 stier in de Klarhaagstraat 15, momenteel 21 (ligging straatoverzijde huidige aanvraag), te Meldert-Aalst”.

1.4. Op 22 januari 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst de gevraagde vergunning op grond van artikel 5.9.3.1., §§ 1 en 2, van Vlarem II.

1.5. De tussenkomen partij stelt bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een administratief beroep in tegen dit weigeringsbesluit.

Er wordt onder meer op gewezen dat de aanvraag betrekking heeft op de verandering van een bestaande inrichting (vergund op 16 november 1978) door wijziging en toevoeging, en dat zij verenigbaar is met artikel 5.9.3.1 van Vlarem II.

1.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- (a) Het advies van de AROHM is ongunstig.
- (b) Het advies van het bestuur milieuvergunningen is eveneens ongunstig.

In het advies staat onder meer te lezen :

“De aanvraag betreft een nieuwe runderstal voor 45 dieren, als volgt verdeeld :

- 25 runderen jonger dan 1 jaar;
- 20 andere runderen (zoogdieren).

De dieren worden ondergebracht in een loopstal met afmetingen 10 x 26 meter; deze stal wordt ingeplant op ca. 52 meter van de straat.

Behalve de stal wordt ook een woning voorzien.

De percelen palen aan de straat, landbouwgronden en een bebouwd perceel (woning);

de nieuwe stal wordt ingeplant in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, schuin tegenover het bestaande bedrijf van de heer BOEYKENS, gelegen in de Klarhaagstraat nr. 21.

Het bestaande bedrijf is volgens Vlarem II te beschouwen als een bestaande veeteeltinrichting. Voor dit bedrijf is de volgende vergunning (aktename) voorhanden : C.B.S. 16/11/1978 ((30 jaar) voor een veeteeltbedrijf met 15 runderen.

Het bestaande bedrijf is gelegen in woongebied met landelijk karakter, en ligt tussen twee woningen.

Erachter ligt landbouwgrond.

Hoewel de uitbreidingsmogelijkheden op het bestaande bedrijf ruimtelijk beperkt zijn, is het niet gelegen op een plaats waar het niet thuishoort of waar strengere beperkingen dan de algemeen geldende worden opgelegd.

In de oorspronkelijke aanvraag is er sprake van ‘het exploiteren van een nieuwe inrichting’.

Hoewel dit in de aanvraag niet nader wordt omschreven, blijkt uit het inplantingsplan eveneens dat het bestaande bedrijf zou behouden blijven, en dat de bestaande woning zou worden omgevormd tot veestal.

Een nieuwe inrichting kan echter pas worden toegestaan wanneer het gaat om een bedrijfsverplaatsing waarbij aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan (art. 5.9.3.1. § 2, van Vlarem II).

Aan geen enkele van deze voorwaarden is voldaan zodat de aanvraag dient geweigerd en het weigeringsbesluit bevestigd.

Thans wordt echter in het beroepschrift gesteld dat het gaat om een verandering van een bestaande veeteeltinrichting. Deze verandering omvat enerzijds een wijziging (herschikken van de dieren op het bestaande bedrijf waarbij de woning eveneens zou worden omgevormd tot stal) en een toevoeging (de nieuwe runderstal).

Dergelijke koerswijziging kan m.i. niet worden aanvaard omdat een verandering niet werd aangevraagd en dus ook de noodzakelijke inlichtingen zoals opgave van alle perceelnummers, afschrift van de lopende exploitatievergunning, enz. ontbreken.

Ook in dit opzicht dient de aanvraag dus te worden geweigerd en het weigeringsbesluit bevestigd.

De vraag stelt zich bovendien of een toevoeging op deze manier (scheiding door openbare weg !) wel mogelijk is”.

(c) De Vlaamse Landmaatschappij adviseert ongunstig. In het advies staat onder meer :

“Overwegende dat, bij de behandeling van het dossier, op deze inrichting, geen vergunningsbeslissingen gekend waren bij de Vlaamse Landmaatschappij.

Overwegende dat de aanvrager daarnaast nog volgende inrichting uitbaat, waar volgende vergunningen gekend waren bij de behandeling van het dossier door de Vlaamse Landmaatschappij :

inrichting Klarhaagstraat 21, Meldert :

16/11/77 : 5 runderen en 10 melkkoeien (C.B.S. tot 16/11/2007)

Overwegende dat voor wat deze inrichting betreft er voor het aanslagjaar 1993 vóór 29 september 1993 geen aangifte gedaan werd bij de Mestbank; dat ingevolge artikel 1.1.2 van VLAREM II-bis deze inrichting dus noch een ‘bestaande landbouwinrichting’ noch een ‘bestaande veeteeltinrichting’ is.

Overwegende dat deze inrichting, volgens de gegevens aanwezig in het dossier, ingedeeld is in één of meer van de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5 of 9.8 van de indelingslijst.

Overwegende dat, voor wat dergelijke inrichtingen betreft, volgens art. 5.9.3.1, §1 van VLAREM II-bis uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel ‘bestaande veeteeltinrichtingen’ ofwel ‘bestaande landbouwinrichtingen’ nog toegelaten is; dat deze inrichting, zoals hierboven aangehaald, daar niet aan voldoet; dat bijgevolg deze aanvraag niet verenigbaar is met VLAREM II-bis”.

De Vlaamse Landmaatschappij besluit dan ook (onder meer) dat de aanvraag “een exploitatie en/of verandering van een inrichting betreft die noch als een ‘bestaande veeteeltinrichting’, noch als een “bestaande landbouwinrichting’ kan beschouwd worden, en dus niet verenigbaar is met artikel 5.9.3.1, § 1 van VLAREM II-bis”.

(d) De provinciale milieudeskundige adviseert eveneens ongunstig omdat “niet voldaan wordt aan de bepalingen van art. 1.1.2, art. 5.9.3.1 par. 1 en par. 2 van Vlarem II”.

In het advies staat onder meer te lezen :

“6.2.2 Vlarem II-reglementering

In de oorspronkelijke aanvraag is er sprake van ‘het exploiteren van een nieuwe inrichting’.

Uit het advies dd. 18-12-1995 van de VLM blijkt dat er voor het aanslagjaar 1993 vóór 29-09-1993 geen aangifte werd gedaan bij de Mestbank, dat bijgevolg de inrichting noch als een bestaande landbouwinrichting noch als een bestaande veeteeltinrichting kan beschouwd worden.

Gelet op het voorafgaande wordt niet voldaan aan art. 5.9.3.1 par. 1 van Vlarem II.

In het beroepschrift betreft de aanvraag enerzijds een verandering door wijziging en anderzijds een verandering door toevoeging nl. :

1. Verandering door wijziging : omdat de reeds vergunde dieren gedeeltelijk zullen worden verplaatst binnen de vergunde inrichting. Zij zullen meer ruimte krijgen vermits de huidige huishouding van de dieren ontoereikend is; zodoende zullen zij evenredig worden verdeeld over de bestaande stallen en de om te bouwen woning tot stal.
2. Verandering door toevoeging : omdat de vergunning wordt aangevraagd om langs de overkant van de straat en van het bestaand bedrijf 20 koeien en 25 mestkalveren onder te brengen in een nieuw te bouwen stal.

Verder vermeld het beroepschrift dat de aanvraag geenszins het verplaatsen naar een andere locatie van een bestaande inrichting betreft, zodat van een overplaatsing van de inrichting geen sprake kan zijn. Een nieuwe inrichting kan echter pas worden toegestaan wanneer het gaat om een bedrijfsoverplaatsing waarbij aan de bepalingen van art. 5.9.3.1 par 2 van Vlarem II wordt voldaan. Aan de voorwaarden van voormeld art. wordt niet voldaan.

Vermeldenswaard, is ook nog het feit dat in het beroepschrift de nieuwe stal als toevoeging wordt beschouwd. Gelet op het feit dat de nieuwe stal van de bestaande inrichting wordt gescheiden door de openbare weg en dat er afzonderlijke nutsvoorzieningen worden voorzien, dient de geplande nieuwbouwstal als een nieuwe inrichting beschouwd te worden i.p.v. een toevoeging”.

(e) De provinciale milieuvergunningscommissie adviseert evenzeer ongunstig. De hierboven geciteerde passage uit het advies van de provinciale milieudeskundige is ook aan te treffen in het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie.

Voorts leest men :

“De Commissie stelt vast dat de aangevraagde inrichting noch een bestaande veeteeltinrichting, noch een bestaande landbouwinrichting betreft zodat de verbodsbepalingen van art. 5.9.3.1 par. 1 en par. 2 (herlocalisatie) van het Vlarem II geldt.

Naar de toekomst toe is volgens de VLM een ecologisch verantwoorde mestafzet niet gewaarborgd. Bovendien is de nieuwe inplantingsplaats planologisch niet verenigbaar met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De Commissie adviseert ONGUNSTIG”.

1.7. Nadat de beslissingstermijn met één maand was verlengd neemt de bestendige deputatie de thans bestreden beslissing.

Het beroep van de tussenkomenende partij wordt gegrond verklaard en de vergunning wordt verleend.

Het bestreden besluit wordt als volgt gemotiveerd :

“(…)

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, waarvoor art. 11.4.1 en 15.4.6.1 van het KB van 28-12-1972 van toepassing zijn; dat de inrichting in overeenstemming is met de bestemming van het gebied ;

Overwegende dat de inrichting een rundveebedrijf betreft, zodat de milieuhinder voor de omgeving eerder beperkt zou kunnen blijven, aangezien de runderen meestal ca. 8 à 9 maanden per jaar op weiland verblijven en het aantal runderen op de geplande inrichting beperkt is tot 20 zoogdieren en 25 mestkalveren; dat gedurende het openbaar onderzoek geen bezwaren m.b.t. geur- of lawaaihinder geuit werden;

Overwegende dat de totale jaarlijkse mestproduktie van de bestaande en geplande inrichting resp. 1.294 kg P₂O₅ en 3.628 N zou bedragen; dat de exploitant, om deze hoeveelheden mest zonder normoverschrijding af te zetten, dient te beschikken over tenminste 9 ha landbouwgrond; dat de exploitant beschikt over ca. 11 ha landbouwgrond in eigendom en/of pacht, hetgeen volstaat voor een verantwoorde mestafzet;

Overwegende dat geen bodem- en grondwaterverontreiniging dient gevreesd te worden voor zover de mestopslagplaatsen waterdicht zijn uitgevoerd;

Overwegende dat ter beperking van de visuele hinder een groenscherm rond de inrichting zou worden aangebracht;

Overwegende dat de inrichting reeds beschikt over een vergunning sedert 1978; dat het derhalve een bestaand bedrijf betreft;

Overwegende dat het een eerder beperkte uitbreiding betreft van een klein bedrijf;

Overwegende dat de exploitant, overeenkomstig artikel 43 par. 2 van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning steeds alle maatregelen dient te nemen om schade en hinder te voorkomen;

Overwegende dat de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet, onverminderd de bepalingen van dezelfde wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten bij het verlenen van een vergunning bijzondere voorwaarden kan opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu;

Overwegende dat, wat voorafgaat in acht genomen, kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

(...)"

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de tussenkomende partij in een eerste exceptie opwerpt dat het beroep onontvankelijk is aangezien de machtiging van de gemeenteraad niet gevoegd is bij het verzoekschrift; dat nadat de verzoekende partij met brief van 18 maart 1997 de door de gemeenteraad verleende machtiging tot het instellen van het onderhavig annulatieberoep, gedateerd 29 oktober 1996, had neergelegd, de tussenkomende partij in haar laatste memorie doet gelden dat de machtiging werd verleend na het instellen van het annulatieberoep hetgeen niet op ontvankelijke wijze kan en dat bovendien zou moeten worden nagegaan of die machtiging wel werd verleend binnen de beroepstermijn van zestig dagen dan wel daarbuiten; dat zij zich niet akkoord kan verklaren met het standpunt van de auditeur dat de machtiging van de gemeenteraad kan worden overgelegd tot aan de sluiting der debatten en dat zij daarin een discriminatie ziet t.o.v. private rechtspersonen, van wie wordt geëist dat zij "de machtiging van hun organen vóór het instellen van de vordering moeten bekomen"; dat zij vraagt dat indien deze naar haar oordeel ongeoorloofde verschillende behandeling tussen publieke en private rechtspersonen is gelegen in artikel 270 van de Nieuwe Gemeentewet, de Raad van State aan het Arbitragehof desbetreffend een prejudiciële vraag zou stellen;

2.1.2. Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen krachtens artikel 270 van de Nieuwe Gemeentewet bevoegd is tot het verrichten van “alle handelingen tot bewaring van rechten of tot stuiting van verjaring of verval”; dat op grond van deze bepaling kan worden aangenomen dat het college gerechtigd is om bij de Raad van State een verzoekschrift tot annulatie in te dienen zonder voorafgaande machtiging van de gemeenteraad, gelet op de korte verjaringstermijn van zestig dagen; dat alsdan het volstaat dat het college van burgemeester en schepenen, dat op basis van artikel 123, 8°, van de Nieuwe Gemeentewet belast is met het voeren van rechtsgedingen waarbij de gemeente hetzij als eiser, hetzij als verweerder betrokken is, tijdig, dit is binnen de verjaringstermijn van zestig dagen, een beslissing neemt tot het instellen van een annulatieberoep -zoals overigens ook een privaat rechtspersoon binnen dezelfde termijn dergelijke beslissing dient te nemen- en dat vóór de sluiting van de debatten de beslissing van de gemeenteraad houdende de vereiste machtiging wordt neergelegd; dat deze stelling zaak is van rechtspraak van de Raad van State, waarover het Arbitragehof niet bevoegd is uitspraak te doen; dat dienvolgens desbetreffend geen prejudiciële vraag aan het Arbitragehof moet worden gesteld; dat daarenboven kan worden opgemerkt dat ook het Arbitragehof aanvaardt dat de machtiging door de gemeenteraad voor het instellen van een beroep tot vernietiging bij het Arbitragehof kan worden voorgelegd tot aan de sluiting der debatten, zoals blijkt uit volgende overweging uit het arrest nr. 85/98 van 15 juli 1998 :

“Het college van burgemeester en schepenen is krachtens artikel 270 van de nieuwe gemeentewet bevoegd om ‘tot bewaring van recht of tot stuiting van verjaring en van verval’ te beslissen bij het Hof een beroep tot vernietiging in te stellen onder voorbehoud van de machtiging door de gemeenteraad. Die machtiging dient niet binnen de door artikel 3, § 1, van de bijzondere wet op het Arbitragehof voorgeschreven termijn van zes maanden te worden gegeven maar moet worden voorgelegd vóór de sluiting der debatten”;

dat, tenslotte, niet valt in te zien hoe het standpunt van de Raad van State dat de machtiging van de gemeenteraad mag worden voorgelegd tot aan de sluiting van de debatten een ongeoorloofde discriminatie zou inhouden t.o.v. de private rechtspersoon, nu voor deze laatste categorie nergens een bijkomende machtiging

is vereist, en nu zowel van een private rechtspersoon als van een college van burgemeester en schepenen wordt geëist dat zij binnen de beroepstermijn van zestig dagen hun beslissing dienen te nemen tot het instellen van een annulatieberoep; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.2.1. Overwegende dat als tweede exceptie de tussenkomende partij opwerpt dat het beroep onontvankelijk is daar in het verzoekschrift staat vermeld als verzoekende partij “De Stad AALST, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, waarvan de kantoren gevestigd zijn te 9300 Aalst, Grote Markt 3, voor wie verschijnt L. DE MOOR, Juridisch Adviseur”, terwijl enkel de stad AALST of haar gevolmachtigde en niet Juridisch Adviseur L. DE MOOR voor de Raad van State mag verschijnen;

2.2.2. Overwegende dat het verzoekschrift niet is ondertekend door Juridisch Adviseur L. DE MOOR, ambtenaar bij de stad Aalst; dat een verschijning ter terechtzitting niet is vereist bij annulatieberoepen; dat de vraag wie ter terechtzitting mag verschijnen dan ook losstaat van de ontvankelijkheid van het annulatieberoep; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.3.1. Overwegende dat in een derde exceptie de tussenkomende partij opwerpt wat volgt :

“3. Geen geldige akte

Artikel 109 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat de reglementen en verordeningen van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen, de bekendmakingen, de akten en de briefwisseling van de gemeente moeten worden ondertekend door de burgemeester en de secretaris.

In casu staat onderaan het verzoekschrift vermeld dat ‘i.o. De Stadssecretaris’ wordt ondertekend.

Daardoor is de akte niet geldig ondertekend. Een ongeldige ondertekening staat gelijk met niet-ondertekend zijn. Uw Raad oordeelde reeds dat een niet ondertekend verzoekschrift tot nietigverklaring, geen juridische waarde heeft en de vordering daardoor manifest onontvankelijk is (zie R.v.St., arr. ODEMIS, nr. 46.287, 25 februari 1984)”;

2.3.2. Overwegende dat uit het uittreksel van de notulen van het college van burgemeester en schepenen van 9 september 1996 blijkt dat het college zijn goedkeuring heeft gehecht aan de inhoud van het ingediende verzoekschrift tot annulatie; dat dit verzoekschrift “namens het college van burgemeester en schepenen” werd ondertekend door enerzijds de burgemeester, anderzijds “i.o. de stadssecretaris”; dat de gebruikte afkorting “i.o.”, wat staat voor “in opdracht”, een gebruikelijke formule is die moet worden begrepen als zijnde de opdracht vanwege het college van burgemeester en schepenen aan de secretaris om zijn medeondertekening aan het verzoekschrift tot annulatie te verlenen, en dat het aldus de secretaris is die “in opdracht” tekent en niet een ambtenaar die in opdracht van de secretaris tekent; dat, dienvolgens, louter op grond van de vermelding “i.o. de stadssecretaris” niet kan worden besloten, zoals de tussenkomenende partij doet, dat het verzoekschrift tot annulatie niet werd medeondertekend door de secretaris; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.4.1. Overwegende dat de tussenkomenende partij in een vierde exceptie opwerpt dat het beroep onontvankelijk is omdat geen origineel verzoekschrift bij de Raad van State werd neergelegd daar op alle verzoekschriften die zich in het desbetreffend dossier bevinden de vermelding “voor eensluidend afschrift” is aangebracht;

2.4.2. Overwegende dat in het dossier zich een verzoekschrift bevindt dat “namens het college van burgemeester en schepenen” in origineel werd getekend door de burgemeester en de secretaris; dat op het eraan gehecht begeleidend uittreksel van de notulen van het college van burgemeester en schepenen met de hand staat geschreven :

“-recht vereffend in debet tot het bedrag van 4.000 fr
- art. 68 PR - R.R.D. 107/96”;

dat dit verzoekschrift te beschouwen is als het origineel verzoekschrift; dat de vermelding “voor eensluidend afschrift” voorkomt als een louter materiële vergissing; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. De gegrondheid van het beroep

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel aanvoert wat volgt :

“1. Onbehoorlijk bestuur - schending van Vlarem II

De Bestendige Deputatie stelt in de aanheftitel van haar besluit dat het hier een Besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad betreft inzake ‘het beroep ingesteld tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van Aalst dd. 22.01.1996, waarmee aan de heer BOEYKENS Emiel, Klarhaagstraat 21 te Aalst (Meldert), de milieuvergunning wordt geweigerd voor het wijzigen en toevoegen van een landbouwbedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Aalst (Meldert) Afd. 10, sectie D, percnr.(s), 110/M/2, 110/L/2 aan de Klarhaagstraat (Meldert) 21 te Aalst (Meldert)’.

De Bestendige Deputatie negeert aldus dat in de oorspronkelijke aanvraag sprake is van ‘het exploiteren van een nieuwe inrichting’.

Pas in het beroepschrift wordt gesteld dat de aanvraag enerzijds een verandering tot wijziging en anderzijds een verandering door toevoeging betreft nl. : (citaat beroepschrift)

1. Verandering door wijziging: omdat de reeds vergunde dieren gedeeltelijk zullen worden verplaatst binnen de vergunde inrichting. Zij zullen meer ruimte krijgen vermits de huidige huishouding van de dieren ontoereikend is; zodoende zullen zij evenredig worden verdeeld over de bestaande stallen en de om te bouwen woning tot stal.
2. Verandering door toevoeging : omdat vergunning wordt aangevraagd om langs de overkant van de straat en van het bestaand bedrijf 20 koeien en 25 mestkalveren onder te brengen in een nieuw te bouwen stal.

In het beroepschrift wordt de nieuwe stal dus als een toevoeging beschouwd. De Bestendige Deputatie neemt zonder enige motivatie, uit het beroepschrift over dat het hier zou handelen om een verandering (wijziging en toevoeging) van een inrichting. Bovendien stelt ze in haar besluit verkeerdelijk voor dat de aangevraagde inrichting gelegen is aan de Klarhaagstraat 21 te Aalst (Meldert). De percnr(s) 110/M/2 en 110/L/2 zijn evenwel gelegen langsheen de Klarhaagstraat aan de overzijde van het huidige landbouwbedrijf, dat zich bevindt Klarhaagstraat 21 (Sectie A percnr. 196B en 197B).

Gelet op het feit dat de nieuwe stal van de bestaande inrichting wordt gescheiden door de openbare weg en dat er afzonderlijke nutsvoorzieningen worden voorzien, dient de geplande nieuwbouwstal als een aparte inrichting beschouwd te worden i.p.v. een toevoeging. Volgend uittreksel uit het arrest van de Raad van State in de zaak P.V.B.A. THOVADEC PLASTICS nr. 20.135 van 4 maart 1980 illustreert dit :

‘De overheid kan naar recht en redelijkheid aannemen dat de inrichting die het voorwerp is van een vergunningsaanvraag niet een uitbreiding van een bestaande inrichting is, doch een nieuw bedrijf, wanneer er tachtig tot honderdtwintig personen zullen werkzaam zijn en wanneer de inrichting,

die weliswaar ligt tegenover de bestaande inrichting, daarvan toch is afgescheiden door de openbare weg en door onbebouwde percelen’.

Rekening houdend met het hogervermelde dient de aangevraagde inrichting dus niet beschouwd te worden als zijnde een verandering van een inrichting en stelt de Bestendige Deputatie verkeerdelijk dat de inrichting reeds beschikt over een vergunning sedert 1978. Bovendien argumenteert ze enkel aan de hand van deze vergunning dat het een bestaand bedrijf betreft, terwijl de definitie van ‘bestaande veeteeltinrichting’ in Vlarem II-bis stelt : ‘een inrichting die ten minste één stal omvat met een capaciteit die overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijke inrichting is ingedeeld voor de sub- rubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 01.09.1991 en waarvan in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen minstens voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de Mestbank. In de op de oprichting betrekking hebben aangifte moeten de dieren zijn aangegeven’.

Voor de aangevraagde inrichting die rekening houdend met het hogervermelde dient beschouwd te worden als een aparte inrichting en niet als een verandering van een inrichting, werd er voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993 geen aangifte gedaan bij de Mestbank en wordt deze inrichting ingevolge artikel 1.1.2. van Vlarem II-bis niet beschouwd als een ‘bestaande landbouwinrichting’ noch een ‘bestaande veeteeltinrichting’. Volgens art. 5.9.3.1. § 1 is het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij. De inrichting zoals hierboven aangehaald, voldoet niet aan art. 5.9.3.1. §1 (cfr. advies Vlaamse Landmaatschappij dd. 18.12.1995) en is bijgevolg niet verenigbaar met Vlarem II-bis.

De Bestendige Deputatie haalt het ongunstig advies (omdat de inrichting niet verenigbaar is met art. 5.9.3.1. par. 1 Vlarem II en vanwege de ligging in een grijze gemeente) dd. 03.05.1996 van de Vlaamse Landmaatschappij aan en negeert dus niet alleen de voorwaarde in art. 5.9.3.1. § 1, maar tevens dat het voldoen aan art. 5.9.3.1. § 1 moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij.

Bovendien is de Bestendige Deputatie in haar overwegingen bijzonder onzorgvuldig inzake begrippen en definities. O.a. wordt gesteld dat de inrichting beschikt over een vergunning sedert 1978 en dat het derhalve een bestaand bedrijf betreft. Zoals reeds hogervermeld worden hier de definities van ‘bestaande landbouwinrichting’ en ‘bestaande veeteeltinrichting’ van art. 1.1.2. van Vlarem II-bis genegeerd. Bovendien stelt de Bestendige Deputatie in haar overwegingen dat het hier een eerder beperkte uitbreiding betreft van een klein bedrijf. Volgens art. 1 van Vlarem I betekent uitbreiden : ‘het vergroten in capaciteit in drijfkracht of in oppervlakte op de percelen waarop de geldende vergunning betrekking heeft’. Uiteraard kan het hier niet handelen om een

uitbreiding, daar het hier andere percelen betreft, gelegen aan de straatoverzijde van de vergunde percelen”;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden wat volgt :

“De bestendige deputatie is de mening toegedaan dat de aanvraag een uitbreiding van een bestaand bedrijf betreft en dan nog een eerder beperkte uitbreiding. Het geplande nieuwe gedeelte van de inrichting kan niet los gezien worden van de bestaande en vergunde inrichting. Daarom betreft de aanvraag niet een nieuwe inrichting maar wel ‘het wijzigen en toevoegen van een landbouwbedrijf’.

Het arrest PVBA THOVADEC PLASTICS, waarnaar de verzoekende partij verwijst, is in casu niet relevant, aangezien daarin gesteld wordt ‘... wanneer een tachtig tot honderdtwintig personen zullen werkzaam zijn ...’, terwijl het in dit dossier gaat om een eerder beperkte toevoeging van een stal met 45 runderen aan een bestaand vergund bedrijf.

Dat deze omschrijving slechts in het beroepschrift werd opgenomen is niet ter zake dienend aangezien de bestendige deputatie, gevat door beroep, het dossier in zijn totaliteit aan een nieuw onderzoek dient te onderwerpen, ook wat betreft het voorwerp van de aanvraag.

Het feit dat in de bestreden beslissing een verkeerd huisnummer werd opgenomen, doet niet de minste twijfel rijzen omtrent de juiste ligging van de betrokken percelen, aangezien de perceelnummers wel correct vermeld zijn.

De inrichting betreft, wat de feitelijke toestand betreft, onmiskenbaar een bestaand bedrijf en de gevraagde toevoeging schept milieuhygiënisch geen problemen (verantwoorde mestafzet, geen geur- of lawaaihinder).

Integendeel, de wijziging betekent milieuhygiënisch een verbetering van de toestand, zodat het als onbillijk voorkomt de milieuvergunning te weigeren om het loutere feit dat in 1993 geen aangifte werd gedaan bij de Mestbank. Naar de geest van de wetgeving dient immers vastgesteld te worden dat het leefmilieu zeker niet geschaad wordt door de beoogde wijziging”;

3.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij onder meer betoogt wat volgt :

“De Bestendige Deputatie is hier in haar memorie van wederantwoord wederom bijzonder onzorgvuldig inzake het begrip ‘uitbreiden’. Ze haalt hier, zoals in haar overwegingen in het Besluit, aan dat het hier een eerder beperkte uitbreiding betreft van een bestaand bedrijf.

Volgens art. 1 van Vlarem betekent uitbreiden : ‘het vergroten in capaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op de percelen waarop de geldende vergunning betrekking heeft’. Uiteraard kan het hier niet handelen om een uitbreiding, daar

het hier andere percelen betreft, gelegen aan de straatoverzijde van de vergunde percelen van het huidige landbouwbedrijf.

Het geplande nieuwe gedeelte van de inrichting kan volgens de Bestendige Deputatie niet los gezien worden van de bestaande en vergunde inrichting. Daarom betreft de aanvraag volgens hen niet een nieuwe inrichting, maar wel ‘het wijzigen en toevoegen van een landbouwbedrijf’. Dat deze omschrijving slechts in het beroepschrift werd opgenomen is volgens hen niet ter zake dienend aangezien de bestendige deputatie, gevat door het beroep, het dossier in zijn totaliteit aan een nieuw onderzoek dient te onderwerpen, ook wat betreft het voorwerp van de aanvraag.

De Bestendige Deputatie verlaat hier dus de eerder aangehaalde term ‘uitbreiden’ en spreekt nu van ‘wijzigen’ en ‘toevoegen’, twee termen die pas in het beroepschrift door de exploitant aangehaald worden.

De Bestendige Deputatie dient inderdaad in het kader van het beroep het dossier aan een totaal nieuw onderzoek te onderwerpen, ook wat betreft het voorwerp van de aanvraag. Het past echter niet om zonder enige motivatie uit het beroepschrift over te nemen dat het hier een wijziging en toevoeging van een inrichting betreft, en aldus het voorwerp van de aanvraag te veranderen. Door de wijziging van het voorwerp van de aanvraag negeert ze immers de belangen van de personen die in het kader van het openbaar onderzoek het dossier kwamen inkijken en eventueel hun bezwaren geuit hebben. In de oorspronkelijke aanvraag was immers sprake van ‘het exploiteren van een nieuwe inrichting’.

De verwijzing naar het arrest PVBA THOVADEC is volgens de Bestendige Deputatie niet relevant aangezien daarin gesteld wordt ‘... wanneer een tachtig tot honderdtwintig personen zullen werkzaam zijn ...’, terwijl het in dit dossier gaat om een eerder beperkte toevoeging van een stal met 45 runderen aan een bestaand en vergund bedrijf. Ze negeert echter dat in het arrest ook verwezen wordt naar de afscheiding door de openbare weg en onbebouwde percelen en dat het aantal werknemers voor de bepaling van de grootte en hinderlijkheid van landbouwbedrijven van weinig belang is en tevens niet relevant. Tevens spreekt de verwerende partij van een ‘beperkte toevoeging van een stal met 45 runderen aan een bestaand en vergund bedrijf’. Dat men, los van het feit dat het ons insziens geen toevoeging betreft, moeilijk van ‘een beperkte toevoeging’ kan spreken daar de vergunde landbouwinrichting aan de Klaarhaagstraat 21 te Meldert slechts beschikt over een vergunning voor 5 runderen en 10 melkkoeien (het betreft hier dus een verdrievoudiging van het aantal dieren).

(...);

3.4.1. Overwegende dat de tussenkomende partij in het verzoekschrift tot tussenkomst betoogt dat het middel niet ontvankelijk is, nu er geen onderscheid is tussen het middel en de toelichting en het niet mogelijk is na te gaan welke wetsbepalingen of beginselen door het bestreden besluit precies zouden zijn geschonden; dat, voorts, zij doet gelden dat het college van burgemeester en

schepenen niet betwist dat er een bestaand landbouwbedrijf is, vergund op 16 november 1978, noch dat de bestaande bedrijfsgebouwen na verbouwing verder zullen worden gebruikt en dat aan de overzijde van de straat een bijkomend modern bedrijfsgebouw wordt opgericht, dat het dan ook duidelijk gaat om een “toevoeging” in de zin van artikel 2, 4° van het milieuvergunningsdecreet en artikel 1, 7° van Vlarem I, dat de definitie van “toevoeging” geen onderscheid maakt naargelang de toevoeging al dan niet langs dezelfde kant van de straat zal plaatsvinden, dat gelet op artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II enkel de begrippen “bestaande” en “nieuwe” inrichting relevant zijn voor de beoordeling van de vergunningsaanvraag, dat haar inrichting voldoet aan al de voorwaarden om als een “bestaande inrichting” in de zin van artikel 1.1.2 van Vlarem II te worden beschouwd, hetgeen ook blijkt uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij, dat de aangevraagde inrichting zowel een wijziging van de bestaande stallen als een toevoeging met een nieuwe stal betreft, en dat uit een faxbericht van 15 januari 1996 van de Vlaamse Landmaatschappij wel degelijk blijkt dat voor de bestaande inrichting voor 29 september 1993 aangifte werd gedaan bij de Mestbank, dat zij aldus over een bestaande veeteeltinrichting beschikt in de zin van artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II, dat de verwijzing van de verzoekende partij naar het arrest THOVADEC PLASTICS niet relevant is, nu voorliggende casus niet kan vergeleken worden met de onderhavige zaak; dat zij er op wijst dat de vergunningsaanvraag werd opgesteld door de gemeentelijke diensten van de verzoekende partij en dat indien het voorwerp van de aanvraag verkeerdelijk is omschreven, dit niet aan de tussenkomende partij te wijten is;

3.4.2. Overwegende dat in haar toelichtende memorie de tussenkomende partij stelt dat uit het bestreden besluit afdoende blijkt waarom de aanvraag geen nieuwe inrichting betreft en dat zij de motivering terzake citeert; dat zij betoogt dat wanneer de bestendige deputatie het heeft over “een beperkte uitbreiding” zij dit in de spreekwoordelijke zin bedoelt, dat nu blijkt dat het voorwerp van de vergunningsaanvraag nooit werd gewijzigd, er geen sprake kan zijn van een miskennis van de belangen van de personen die in het kader van het openbaar onderzoek het dossier kwamen inkijken en eventueel hun bezwaren hebben geuit; dat evenmin valt in te

zien hoe de vermelding van een verkeerd huisnummer in het bestreden besluit misleidend zou zijn geweest, nu de juiste kadastrale perceelnummers werden vermeld, dat uit het arrest THOVADEC PLASTICS blijkt dat het onderzoek naar het al dan niet nieuw karakter van een bedrijf naar recht en redelijkheid dient te gebeuren, dat in casu in redelijkheid moet in aanmerking genomen worden dat de tussenkomende partij het bedrijf alleen exploiteert en dat de nieuwe stal langs de overkant van de straat enkel door deze straat is gescheiden van het bestaand bedrijf en dat daartussen geen onbebouwde percelen meer zijn gelegen, dat, mede gelet op de beperkte omvang van de inrichting, daarom niet in redelijkheid kan worden aangenomen dat de inrichting van de tussenkomende partij een “nieuwe inrichting” zou zijn; dat zij er nog op wijst dat de bestendige deputatie niet verplicht is de adviezen in andersluidende zin te volgen;

3.4.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie in essentie nog doet gelden dat de administratie in eerste aanleg ten onrechte aannam dat de aanvraag een nieuwe inrichting betrof, dat de bestendige deputatie de vergissing heeft rechtgezet door het aanvraagdossier correct te interpreteren, dat deze correcte interpretatie het openbaar onderzoek niet kan vitiëren vermits het om dezelfde inrichting met dezelfde veestapel gaat, gelegen in hetzelfde bestemmingsgebied, dat eventueel de adviezen wel zouden kunnen wijzigen, doch aangezien de aanvraag een toevoeging betreft en geen nieuwe exploitatie die adviezen waarschijnlijk positief zouden zijn, dat daarenboven de bestendige deputatie de adviezen niet hoeft te volgen; dat zij er nog aan toevoegt dat de bestaande toestand van de inrichting niet alleen afhangt van de vergunning die in 1978 werd verleend, doch ook van de omstandigheid dat in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 22 januari 1996 en in het advies van AMINAL erkend wordt dat het om een bestaande inrichting gaat, dat de inrichting voldoet aan artikel 1.1.2. van Vlarem II, dat de Vlaamse Landmaatschappij een materiële vergissing beging door in een later advies dat niet aan te nemen;

3.5.1. Overwegende dat uit de uiteenzetting van het eerste middel voldoende blijkt welke rechtsregels en algemene beginselen de verzoekende partij geschonden acht alsook de redenen daartoe; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.5.2. Overwegende dat artikel 5.9.3.1 van Vlarem II ten tijde van het bestreden besluit luidde als volgt :

“Art. 5.9.3.1. § 1. Onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5. en 5.9.6. is het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij.

§ 2. In afwijking van § 1 en onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5. en 5.9.6. is het verplaatsen naar een andere locatie van een bestaande inrichting die is ingedeeld in de rubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. toegestaan voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- de bestaande inrichting is gelegen op een plaats waar het ingevolge de op dat moment geldende regelgeving niet thuishoort of waar strengere beperkingen worden opgelegd dan algemeen geldend;
- de exploitant moet bij de vergunningsaanvraag een ondertekende en gedateerde verklaring voegen waarin hij zich ertoe verbindt, binnen de twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij”;

dat uit paragraaf 1 blijkt dat nieuwe inrichtingen niet meer toegelaten zijn, dat veranderingen van bestaande veeteeltinrichtingen of omvormingen van bestaande landbouwinrichtingen wel mogelijk zijn, en dat moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij of aan de voorwaarden daartoe is voldaan; dat als uitzondering daarop geldt het verplaatsen van een bestaande inrichting naar een andere locatie die onder bepaalde voorwaarden mogelijk is, maar dat in haar beroepschrift de tussenkomen partij zelf uitdrukkelijk stelt dat haar aanvraag niet de verplaatsing van een bestaande inrichting betreft;

3.5.3. Overwegende dat uit het dossier van de milieuvergunningsaanvraag blijkt wat volgt :

- bij het voorwerp van de aanvraag is aangekruist : “de exploitatie van een nieuwe inrichting”;
- nergens staat vermeld dat het om een verandering en inzonderheid om een wijziging, uitbreiding of toevoeging zou gaan;
- er is geen melding gemaakt van vroeger verleende exploitatie- of milieuvergunningen noch is een afschrift van zulke vergunningen bijgevoegd. Evenmin is er een situeerplan van de geplande inrichting t.o.v. de aanpalende percelen bijgevoegd;
- nergens wordt gewag gemaakt van het feit dat de verzoekende partij reeds een rundveehouderij gelegen aan de Klarhaagstraat te Meldert zou exploiteren;

dat al die elementen er duidelijk op wijzen dat een vergunning werd aangevraagd voor een nieuwe inrichting; dat de tussenkomende partij zich niet kan verschuilen achter haar blote bewering dat de diensten leefmilieu van de verzoekende partij, die behulpzaam zouden zijn geweest bij het invullen van de vergunningsaanvraag, het voorwerp van de aanvraag verkeerd hebben omschreven; dat, vooreerst, zelfs indien de dienst leefmilieu de tussenkomende partij zou hebben geholpen bij het opstellen van de vergunningsaanvraag, in alle redelijkheid moet worden aangenomen dat de betrokken dienst de aanvraag heeft ingevuld op basis van de gegevens verstrekt door de vergunningsaanvrager; dat in elk geval de vergunningsaanvraag werd ondertekend door de tussenkomende partij, zodat daaruit haar akkoord blijkt met de inhoud ervan;

3.5.4. Overwegende dat, niettegenstaande alle elementen in het aanvraagdossier aangeven dat een vergunning voor een nieuwe inrichting werd aangevraagd, de verwerende partij zonder enige motivering uit het beroepschrift van de tussenkomende partij overneemt dat de vergunningsaanvraag betrekking heeft op de verandering van een bestaande inrichting, namelijk “een eerder beperkte uitbreiding van een klein bedrijf”; dat aldus de verwerende partij zich over een andere geherkwalificeerde aanvraag heeft gebogen dan deze die in eerste aanleg

behandeld werd; dat geenszins blijkt dat het om een evidente rechtzetting van een louter materiële vergissing zou gaan, vermits in de vergunningsaanvraag geen inlichtingen werden verstrekt en de tussenkomende partij geen documenten voegde die nodig zijn bij de aanvraag voor een verandering van een bestaande inrichting zoals o.m. de opgave van alle perceelnummers, melding van de verleende exploitatie- of milieuvergunningen en afschrift ervan, een situeringsplan van de geplande inrichting t.o.v. de bestaande inrichting; dat bovendien de geplande inrichting en de inrichting die op basis van een vergunning uit 1978 wordt geëxploiteerd, door een openbare weg zijn gescheiden en afzonderlijke nutsvoorzieningen hebben, zodat een aparte exploitatie goed mogelijk is; dat dergelijke cruciale herkwalificatie die er toe leidde dat de gevraagde vergunning werd verleend, terwijl zonder die herkwalificatie de vergunning diende te worden geweigerd op grond van het toendertijd geldend artikel 5.9.3.1. van Vlarem II, wel degelijk het openbaar onderzoek en de adviesverlening in eerste aanleg uitholt; dat het immers niet is uitgesloten dat indien de administratie in eerste aanleg het aanvraagdossier had omschreven als betrekking hebbend op de verandering van een bestaande inrichting, het niet zou zijn uitgesloten dat omwonenden die omschrijving zouden hebben betwist, aanvoerende dat het om een nieuwe inrichting gaat die door een openbare weg is afgescheiden van de andere inrichting waarover de tussenkomende partij beschikt; dat bovendien de adviesverlenende instanties niet de mogelijkheid hebben gekregen om te onderzoeken of een verandering van de inrichting, waarvoor een andere regelgeving geldt, wel aanvaardbaar is; dat nochtans het bestuur milieuvergunningen in zijn advies er op had gewezen dat “dergelijke koerswijziging (...) niet (kan) worden aanvaard omdat een verandering niet werd aangevraagd en dus ook de noodzakelijke inlichtingen zoals opgave van alle perceelnummers, afschrift van de lopende exploitatievergunning, enz., ontbreken”; dat voortgaande op de ingediende vergunningsaanvraag de verzoekende partij terecht van oordeel is dat het in casu niet ging om de verandering van een bestaande inrichting zoals bedoeld in artikel 5.9.3.1., § 1, van Vlarem II; dat daartoe een nieuwe vergunningsaanvraag moest worden ingediend; dat dienvolgens vooralsnog niet aan de orde is de vraag of de in 1978 vergunde inrichting van de tussenkomende partij, gelegen aan

de overzijde van de straat, als een bestaande inrichting in de zin van evengenoemde bepaling te beschouwen is en of een verandering van die inrichting op de geplande plaats wel kan; dat het eerste middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 juli 1996 waarbij aan Emiel BOEYKENS, Klarhaagstraat 21 te 9310 Aalst-Meldert een milieuvergunning wordt verleend voor het wijzigen en toevoegen van een landbouwbedrijf, gelegen op de percelen, kadastraal bekend onder afdeling 10, sectie D, nrs. 110/M/2 en 110/L/2.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig maart tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.